

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 885/2020
28.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Добриле Страјина и Слађане Накић Момировић, чланова већа, у правној ствари предлагача АА ББ и ВВ сви из ..., чији је пуномоћник Радивојевић Жикица адвокат из ..., против противника предлагача Града Ниша, кога заступа Градско правобранилаштво Града Ниша, уз учешће крајњег корисника експропријације, Компаније „Браћа Карић“ ДОО Београд у стечају, коју заступа стечајни управник ГГ из ..., ради одређивања накнаде за експроприсано земљиште и родно воће, одлучујући по ревизији противника предлагача која је изјављена против решења Вишег суда у Нишу Гж 720/18 од 22.10.2019. године, у седници већа одржаној дана 28.05.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији противника предлагача као изузетно дозвољеној, па **СЕ ПРЕИНАЧУЈУ** решење Вишег суда у Нишу Гж 720/18 од 22.10.2019. године и решење Основног суда у Нишу Р1 273/2016 од 24.10.2017. године, у првом, другом и четвртом ставу изреке, тако што **СЕ ОДБИЈА** као неоснован предлог којим су предлагачи тражили да се одреди накнада и да се обавезе противник предлагача на исплату накнаде за експроприсану непокретност- кп. .../... од 301 м² КО ... у износу од 2.126.264,00 динара и за родно воће у износу од 34.619,00 динара, укупном у износу од 2.160.883,00 динара, са припадајућом законском затезном каматом и накнаду трошкова поступка.

Образложење

Решењем Основног суда у Нишу Р1 273/2016 од 24.10.2017. године ставом првим изреке одређена је накнада за експроприсану непокретност- кп .../... од 301 м² КО ..., раније власништво ДД из ..., чији су законски наследници овде предлагачи, по цени од 7.064,00 динара по м², што за површину пареле од 301 м² износи 2.126.264,00 динара и накнада за родно воће на катастарској парцели .../... КО ..., у износу од 34.619,00 динара, што укупно износи 2.160.883,00 динара. Ставом другим изреке обавезан је противник предлагача Град Ниш, да предлагачима на име накнаде за експроприсану непокретност и родно воће, исплати износ од 2.160.883,00 динара, са законском затезном каматом почев од 24.10.2017. године па до исплате, док је ставом трећим изреке одбијен захтев предлагача за исплату законске затезне камате на досуђени износ за период од 30.06.2017. године до 24.10.2017. године, као и захтев за исплату законске затезне камате на досуђени износ за родно воће, за период од дана вештачења 02.12.2016. године до дана пресуђења 24.10.2017. године. Ставом четвртим изреке обавезан је противник предлагача да предлагачима плати трошкове поступка у

износу од 275.000,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности решења па до коначне исплате.

Решењем Вишег суда у Нишу Гж 720/18 од 22.10.2019. године одбијена је као неоснована жалба противника предлагача и потврђено решење Основног суда у Нишу Р1 273/2016 од 24.10.2017. године. Ставом другим изреке одбијени су као неосновани захтеви предлагача и противника предлагача за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правоснажног решења донетог у другом степену, противник предлагача је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. ЗПП.

Предлагачи су поднели одговор на ревизију.

Оцењујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу одредбе члана 404. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да су у овом случају испуњени услови за одлучивање о ревизији противника предлагача као изузетно дозвољеној. У конкретном случају ради се о поступку за одређивање накнаде за експроприсану непокретност и за родно воће, па имајући у виду да су вођени ванпарнични поступци у којима су донета решења која обавезују крајњег корисника на исплату накнаде, на које се ревидент позива у ревизији, то су, по оцени Врховног касационог суда, испуњени услови за примену института изузетне дозвољености ревизије из члана 404. ЗПП ради уједначавања судске праксе.

Испитујући побијано решење у смислу одредбе члана 408. и члана 420. став 6. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 са изменама и допунама), у вези са чланом 27. став 2. Закона о ванпарничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија основана.

У поступку није учињена наведена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, правоснажним решењем Општинског секретаријата за финансије Општине Ниш број 04-465-5/90 од 02.03.1991. године, експроприсана је, између осталих, катастарска парцела број .../... КО ..., површине 301 м², власништво ДД из ..., у корист Општине Ниш а за потребе крајњег корисника предузећа за производњу и промет станова „Велетехна ЦИП“ Београд, ради изградње више стамбених зграда и индивидуалне усмерене стамбене изградње у .... Овде предлагачи су законски наследници покојног ДД, а правни следбеник крајњег корисника „Велетехне ЦИП“ Београд је Компанија „Браћа Карић“ ДОО у стечају.

Код овако утврђеног чињеничног стања нижестепени судови су утврдили накнаду за експроприсану непокретност- катастарску парцелу .../... у површини од 301 м² КО ... и накнаду за родно воће на овој катастарској парцели вештачењем, па су обавезали противника предлагача, Град Ниш, да предлагачима исплати тако утврђену накнаду.

Ценећи истакнути приговор недостатка пасивне легитимације на страни противника предлагача, нижестепени судови су нашли да је исти неоснован, обзиром да је одредбом члана 8. став 1. Закона о експропријацији („Службени гласник РС“, број

53/95 ... 106/16) прописано да се експропријација може вршити између осталог и за потребе Града Ниша, а у конкретном случају експропријација предметне парцеле извршена је у корист Општине Ниш, због чега је Град Ниш, као њен правни следбеник дужан да плати накнаду за експропријацију извршену у његову корист а за потребе другог правног лица, обзиром да се примењује одредба члана 72. став 2. Закона о експропријацији („Службени гласник РС“, број 53/95 ... 106/16) којим је прописано, у ставу 2, да поступак одређивања накнаде за експроприсану непокретност, у коме до дана ступања на снагу овог закона није закључен споразум о накнади, односно није донета правноснажна судска одлука, окончаће се по одредбама овог закона.

Међутим, по налажењу Врховног касационог суда противник предлагача Град Ниш није пасивно легитимисан у овој правној ствари.

Наиме, поступак експропријације је окончан правноснажним решењем Општинског секретаријата за финансије Општине Ниш број 04-465-5/90 од 02.03.1991. године, које је донето на основу члана 31 Закона о експропријацији (Сл. гласник СРС, 40/84 са изменама и допунама и Сл. гласник РС 6/90) којим је, ставом првим изреке, у корист Општине Ниш а за потребе крајњег корисника Предузећа за производњу и промет станова „Велетехна ЦИП“ Београд, извршена експропријација, између осталих и катастарске парцеле правног предходника предлагача, ради изградње више стамбених зграда и индивидуалне усмерене стамбене изградње у ... .

Одредбом члана 11 став 4 Закона о експропријацији (Сл. гласник СРС, бр. 40/84, са изменама и допунама и Сл. гласник РС 6/90) прописано је да накнаду за експроприсану непокретност плаћа корисник експропријације.

Корисник експропријације је правно лице у чију корист и за чије потребе је извршена експропријација, у конкретном случају то је правни предходник Компаније „Браћа Карић“ ДОО у стечају. Тачно је да је правноснажним решењем Општинског секретаријата за финансије Општине Ниш број 04-465-5/90 од 02.03.1991. године извршена експропријација катастарске парцеле власништво правног предходника предлагача у корист Општине Ниш, а за потребе крајњег корисника предузећа за производњу и промет станова „Велетехна ЦИП“ Београд, али је тим решењем управо као корисник експропријације одређен крајњи корисник који је и обезбедио средства за исплату накнаде ранијим власницима, што произилази из образложења напред наведеног решења. Према томе, обавеза је крајњег корисника да исплати накнаду за експроприсану непокретност коју он није платио, а чија висина ће бити одређена у складу са одредбом члана 72. став 2. сада важећег Закона о експропријацији.

Према томе, крајњи корисник експропријације, односно лице у чију корист је извршена експропријација, а то је у конкретном случају правни следбеник Предузећа за производњу и промет станова „Велетехна ЦИП“ Београд, је по налажењу Врховног касационог суда пасивно легитимисан у овој правној ствари.

Са изнетих разлога, на основу одредбе члана 420. став 6. у вези одредбе члана 416. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић